

De foreslåede regler indebærer, at på de første 500.000 kr. kan der afskrives yderligere 50 pct. af anskaffelsessummen. Herefter er dette særskilte afskrivningsgrundlag afskrevet fuldt ud. På det andet særskilte afskrivningsgrundlag, dvs. den del af anskaffelsessummen, der udgør intervallet 500.000 kr. - 750.000 kr., kan der afskrives med indtil 100 pct. Der er ikke hidtil afskrevet på dette afskrivningsgrundlag.

Hvis der i et senere indkomstår sker en yderligere forøgelse af den del af anskaffelsessummen, der anvendes afskrivningsberettiget, vil der blive etableret et nyt særskilt afskrivningsgrundlag. På de 3 særskilte afskrivningsgrundlag vil der være afskrevet forskellige andele. Der vil dog ikke være afskrevet på det tredje særskilte afskrivningsgrundlag.

Eksempel 4

En bygning anskaffes for 1.000.000 kr.

I de første 10 år anvendes 50 pct. til et afskrivningsberettiget formål svarende til 500.000 kr. Dette beløb udgør et særskilt afskrivningsgrundlag. Der afskrives i 10 år med 5 pct. årligt. Efter 10 år er der således afskrevet 250.000 kr. svarende til 50 pct. af afskrivningsgrundlaget.

I år 11 reduceres den del, der anvendes til et afskrivningsberettiget formål, til 25 pct. Der etableres herefter et særskilt afskrivningsgrundlag på 250.000 kr., der omfatter intervallet 0 - 250.000 kr. På dette grundlag er der afskrevet 50 pct. svarende til 125.000 kr. På de næste 250.000 kr., der udgør intervallet mellem 250.000 kr. - 500.000 kr., er der ligeledes afskrevet 50 pct. svarende til 125.000 kr. Den del af anskaffelsessummen, der udgør intervallet mellem 250.000 kr. og 500.000 kr., udgør et særskilt grundlag. Fra og med år 11 kan der ikke foretages afskrivning på denne del.

De foreslåede regler indebærer, at der på det første afskrivningsgrundlag på 250.000 kr. kan afskrives med yderligere 50 pct. Herefter er dette særskilte afskrivningsgrundlag afskrevet fuldt ud. På det andet grundlag, dvs. den del af anskaffelsessummen, der udgør intervallet mellem 250.000 kr. og 500.000 kr. kan der som anført ikke ske afskrivning.

Hvis der i et senere indkomstår sker en yderligere reduktion af den del af anskaffelsessummen, der anvendes til et afskrivningsberettiget formål, vil der blive skabt endnu et særskilt afskrivningsgrundlag, og endnu et særskilt grundlag, som der ikke kan afskrives på. Hvis der i et senere indkomstår sker en forøgelse af den del af anskaffelsessummen, der anvendes til et afskrivningsberettiget formål eksempelvis i år 16 fra 25 pct. til 35 pct. vil der i alt blive 4 særskilte afskrivningsgrundlag. På intervallet 0 kr. - 250.000 kr. er der

for år 1 - 15 afskrevet 75 pct. På intervallet 250.000 kr. - 350.000 kr. er der afskrevet 50 pct. og på denne del kan der afskrives fra og med år 16. På intervallet 350.000 kr. - 500.000 kr. er der afskrevet 50 pct., og der har fra og med år 11 ikke kunnet afskrives på denne del. På intervallet 500.000 kr. - 1.000.000 er der afskrevet 0 pct., og der kan ikke afskrives på denne del.

De foreslåede regler indebærer iøvrigt, at den skattepligtige enten stilles ligeså godt som efter gældende regler, eller bliver stillet bedre.

Udgifter til ombygning og forbedring, som ikke direkte kan henføres til den afskrivningsberettigede eller den ikke-afskrivningsberettigede del, kan jf. afskrivningslovens § 19, stk 3, afskrives efter forholdet mellem den afskrivningsberettigede bygningsdels etageareal og bygningens samlede etageareal. Når udgifter til ombygning omfattes af afskrivningslovens § 19, stk. 3, fører dette ikke til, at der skabes et nyt interval for afskrivning efter § 19, stk. 1, på den oprindelige bygning. For udgifterne til ombygning og forbedring omfattet af afskrivningslovens § 19, stk. 3, finder reglerne om opdeling af anskaffelsessummen i afskrivningslovens § 19, stk. 1, tilsvarende anvendelse.

Til nr. 12

I de gældende regler i afskrivningslovens § 19, stk. 5, er fastsat, at såfremt der er foretaget en ejerboligfordeling på en ejendom, indgår den del af en bygnings anskaffelsessum, der kan henføres til ejerboligen, ikke i afskrivningsgrundlaget. Tilsvarende medregnes etagearealet af denne bygningsdel ikke. Reglen indebærer, at i tilfælde, hvor en del af en ejendom tjener som bolig for ejeren, og der dermed foretages en ejerboligfordeling, har dette betydning for opgørelsen af den del af den samlede anskaffelsessum, der kan henføres til den del af bygningen, der anvendes til et afskrivningsberettiget formål.

Formålet med bestemmelsen er at opgøre afskrivningsgrundlaget mere præcist, når ejendomsvurderingen tillader det. Baggrunden herfor er, at m^2 prisen for den afskrivningsberettigede del af bygningen kan afvige væsentligt fra den ikke-afskrivningsberettigede del af bygningen. Således er m^2 prisen for erhvervsdelen i blandt benyttede bygninger i industri og landbrug ofte væsentligt lavere end boligdelens m^2 pris. Det omvendte kan til gengæld være tilfældet for en centralt beliggende ejendom med butik og bolig.

Det foreslås at ændre bestemmelsen i afskrivningslovens § 19, stk. 5. Det er efter bestemmelsen uklart, hvilken sammenhæng der er mellem reglerne i afskrivningslovens § 45 om fordeling af en anskaffelsessum på bl.a. bygninger. Efter den gældende bestemmelse i